

ET SCENOGRAPHICI DESCRIPTIO.

209

Stellæ. Fulget autem hic *Asterismus*, secundum *Tychonis Observationes*, una *Prima Magnitudinis Stella*, quæ *Lucida Hydra*, vel *Cor Hydrae* nuncupari solet, 10. *Quarta*, 7. *Quinta*, & una *Sexta Magnitudinis*, quæ conjuncta 19. *Stellarum* numerum colligunt. Aliorum autem opinione 25, vel 26. *Stellæ* continet, *Saturni* & *Veneris* proprietatibus convenientes. *Cor Hydrae Arabes Alpharad* nominant. Communis platorumque est opinio, hanc illam esse *Hydrum*, quam *Herculis* labores adeo celebrem reddiderunt, *Lernæam* puta, *Lernæ* lacus in agro *Argivo* incolam, quam vicinæ regioni adeo infestam, ut proverbio *Λέρην νάξω* locum fecerit, *Hercules* interfecit. *Virgil. lib. 6. c. Æneid.*

Hydra Lernæa.

Nec verò *Alcides* tantum telluris obivit, Fixerit *Asripedem* *Cervam* licet, aut *Erymanthi* *Placuit* nemora, & *Lernam* tremescere arcu. *Bellæ Lernæ* ibidem est *Virgilio*, nempe *Hydra* vel *Excetra*, quæ fuit in *Lernæ* Argivorum palude, à *Junone* in odium *Herculis* educata, à quo, agrè tamen, interfecta est, quandoquidem, uno capite reciso, tria succrescebant alia. *Martialis lib. 9. Epigr. 82.*

Multorum capitum.

Facundam vetuit reparari moribus *Hydrum*. Centum enim capita habuit, ut quidam ajunt, quinquaginta, secundum alios, idè agrè interfecta, capitibus aliis atque aliis caesorum loco repullulantibus; unde proverbium natum, *ὕδρας τίπτεν*, *Hydrum* secare, i. e. unum incommodum tollere, ex quo plura nascuntur. Huic monstro *Pausanias* unum caput tribuit; *Virgilius*; *Alcæus* novem, illud *ὀκτώκευτος* appellans; *Virgilius*, & *Simonides* quinquaginta; *Alii* octo; *Nonnulli* Centum, utimodo dictum est, quidam etiam octo, ex quibus unum immortale. Hinc à tot capitibus Græcis *Hydra* dicitur *πολύκευτος* ὕδρις, πολυκευτος ὕδρις. *Ovid. 9. Metamorphos.*

Quid profuit *Hydræ* Crescere per damnum, geminaeque resumere vires? *Horatius in Odæ.*

Non *Hydra* scito corpore firmior Vincti dolentem crevit in *Herculem*. *Ovidius in Deianira.*

Quaque redundabat secundo vulnere serpens Fertilis, & damnis ditior ipse suis. *Cicero in Tusculanis.*

Hæc dextra *Lernam* terrâ mactata excetra Placavit. *Lucretius.*

— — — — — *Lernæaque* pestis *Hydræ* venenatis posse vallata colubris. Fuit autem *Hydræ* caedes, secunda *Herculis* palma, ex qua tamen *Virgiliana Appendix*, *Ansonius*, & *Apollodorus* quintam victoriam faciunt. *Philippus lib. 4. Græc. Epigr.*

ὤλεσεν τὸν Νεμέαντος ἦν δ' ἀπὸ τῆς ὤλεσεν δ' ὕδριν. Et ἀδελφόν.

Διδραμον ἐν λέρην πολυκευτον ὤλεσεν ὕδριν. Sic *Hydrum* non uno, sed multis capitibus exornarunt *Poëtica segmenta*, utpote *Draconem* multorum capitum, *Lernæ* Paludis in *Arcadiâ* incolam, Latinis *Excetram* dictam, quod uno capite caeso, tria iterum excrescant, quæ nonnulli *Invidiam* significari perhibent, ideoque *Herculem* nulli alii monstro domando majorem adhibuisse laborem fingunt. Hinc palustris dicitur, quippe ex sordido cœno pululans, quales sunt viles & abjectæ illæ animæ, quæ ex vili & sordido suo cœno emergere non valentes, livoris pessimi incendio inflammantur, & felicitati ac virtuti alienæ invident. Caterum quoniam duo sequentes *Asterismi*, *Corvus* & *Crater*, *Hydræ* Corpori insident, trium harum *Constellationum* originem *Hyginus* uno commento absolvit.

Invidia.

Hydræ, Crateris, & Constellationis.

Apollini sacra avis *Corvus* aliquando missus ad fontem, ut aquam *Domino* suo afferret, cum plures ibidem ficus offenderet ficibus nondum maturis onustus, in earum unâ tamdiu commoratus est, donec ad maturitatem pervenirent. His maturis postquam se satiasset, cum cratere, quam aquâ repleverat, reversus est ad *Apollinem*, qui ob tantam *Corvi* moram irâ accensus, ejus colorem prius album in atrum mutavit, *Hydræ*que fonti addidit, ne aquam bibere posset, dum ficus maturerent; Idè etiam *Corvum* illo

ipso tempore gutturis doloribus affligi tradunt, atque caudam *Hydræ* rostro tundere, quasi monentem, ut ad *Cratera* sibi transitum permitat. Fabulam paulò aliter commemorat ingeniosus ille *Poëticorum* Commentorum figulus *Naso Fastor. lib. 2.* *Apollo Iovi* sacrum facturus, aquam ex fonte vivo petendi causa *Corvum* præmisit. Hic arbori ficibus immaturis impletæ insidens earum maturitatem expectavit. Maturis ad satietatem passus, ut moram suam diuturnam specioso aliquo prætextu velaret, *Hydræ* arreptam ad *Apollinem* detulit, & hunc adversarium suum sibi impedimento fuisse, quominus aquam haurire potuerit, mentitus est. *Phæbus* mendacii avem coarguit, atque idè hæc poenâ affecit, ut quamdiu ficus lacte abundarent, aquam de nullo fonte biberet.

IX. CRATER, *Κεγήνη*, quasi *κεγήνη*, *κεγήνη* ὕδρατος, dictum volunt, à *Veterum* ex cornu bibendi more: *Turnebus lib. 12. cap. 13.* *Cratera*, & aliis dicitur, eratque vas grandiusculum, in quo vinum mistum proponebatur. *Cicero lib. 7. Fam. epist. 1.* *Craterarum tria millia.* In *Venerem*; *Crateras* ex ære pulcherrimas. Statuebant autem *Antiqui Græci* tres *Crateras* in *Cœnâ*: Primam *Mercurio*, alteram *Gratiis*, & tertiam *Iovi* *Servatori*, quem *Δία κόρη* vocant. Unam itidem post epulas, remotis mensis statu-

Paulò aliter recitata.

Tres Crateras Antiqui statuunt in Cœnâ.

Pocula Veterum celebrata fuerunt, *Laomedontis*, *Nestoris*, *Achillis*, *Diæ*, & præcipue *Herculis*, de quo *Macrobius Sat. lib. 5. cap. 21.* *Curtius lib. 10. & c. Servius.* Ingens poculum ligneum ipse *Hercules* in *Italiam* attulit, quod ne carie consumeretur, pice oblitum servabatur. *Cælius Augustinus Curio Hieroglyph. lib. 2. cap. 8.* *Crater* ille *Sidereus*, qui ab *Astronomis* inter *Leonem*, & *Cancerum* collocatur, oblivionem significat, quoniam ex *Platonis* sententiâ animæ, cum in humana corpora demittuntur, de *Cælo* per *Cancer* januam descendentes, & per *Capricornum* rursus corpore solute in *Cælum* ascendentes, cum descendunt, ex *Cratere* illo, quem *Bacchi* poculum vocant, oblivionem bibere finguntur, & sic *Cælestium* rerum oblivisci, alia magis, alia minus, prout magis vel minus ex illo poculo hausere. *Crater* alias vocatur

Nomina.

Stellæ.

X. CORVUS *ῥαβδός* Græcis; *Corax* itidem *Latini*; *X. CORVUS* ῥαβδός ὀρνίθου, *Corvus* incidenti similis; *Alis* *Pluvii*; *Arabibus* *Gorab*; *Algorab*; *Schickardo* *Algorabo*, i. e. *Corvus* ab obscuro seu nigro colore, unde Germanicum *Grappe* *Rabe*; *Constellationis* sue figurâ quatuor, ut *Tycho* vult, *Stellas*, & quidem tres *Tertia*, atque unam *Quarta Magnitudinis* confociat; Secundum alios vero 7. *Stellis* *Corvi* effigiem adumbrat. Eas proprietatibus suis cum *Saturni* & *Veneris* naturâ convenire *Astronomi* arbitrantur. *Anaximander* in *Horoscopicis* libris *Apollini* sacrum *Corvum* idè facit, quod solus inter omnes aves vocum significaciones, quas accurate admodum *Augures* observarint, habeat; alias inauspicatissimum animal auspiciatissimo oraculorum *Autori* meruit immolari. Cur autem inter *Astra* etiam locum invenerit, in *Hydræ* indicavimus. Aëris verò mutationem prænunciat hæc avis; de qua *Virgilius lib. 1. Georg. v. 381.*

Corvus Apollini sacrum.

Cur inter Astra locum habeat. Aëris mutationem prænunciat.

Et de pascu decedens agmine magno Corvorum increpuit densis exercitus alis. & v. 410. ibidem

Tum liquidas corvi presso ter gutture voces Aut quater ingeminant, & sæpe cubilibus altis, Nescio quâ præter solitum dulcedine lati Inter se foliis strepitant: juvat imbribus actis Progeniem parvam, dulcesque revivere nidos. Haud equidem credo, quia sit divinitus illis Ingenium, aut rerum fato prudentia major.

Lucretius lib. 1. *Corvorumque greges & aquam dicuntur, & imbres* Poscere, & interdu ventos, aurasque vocare

Ggg

Sic